

АКАДЕМІЯ

2013
5 (163)
ТРАВЕНЬ

Вшановуємо пам'ять Першого ректора

*Вклоняємось Вічному вогню,
Вклоняємось доземно всім
солдатам,
Що міряли дороги крізь війну,
Щоб нам сьогодні мріяти
й кохати.*

Ветерани, викладачі, співробітники та студенти ЗДІА шанують пам'ять про Велику Перемогу і пишаються подвигами героїв.

Протягом травня відбулися зустрічі ветеранів зі студентами, які побажали їм здоров'я та доброго настрою.

Ветерани академії згадували як часи лихоліття, так і хвилини радості Великої Перемоги.

9 травня 2013 року у день 68-ї річниці Перемоги ветерани, викладачі, співробітники та студенти ЗДІА взяли участь у мітингу-реквіємі, присвяченому пам'яті героїв Великої Вітчизняної війни та поклали квіти до Вічного вогню на Алеї Слави.

Пліч-о-пліч пройшли проспектом Леніна до Дніпрогесу понад 150 студентів, ветеранів, викладачів та співробітників академії.

Програма святкового дня була різноманітною: концерт у театрі ім.Магара, солдатська каша в парку Металургів, театралізоване дійство в парку Перемоги.

Святкування завершилось концертом і салютом на Алеї Слави!

Організаційно-виховний відділ

31 травня 2013 року
– це сумна дата
для колективу
академії.

Адже 30 років тому
пішов з життя
ПЕРШИЙ РЕКТОР,
людина, яка створила
академію, для кого
ЗФ ДМетІ-ЗІІ-ЗДІА
став, напевно,
найбільшою любов'ю
в житті –
Юрій Михайлович
ПОТЕБНЯ.

На зборах Ради трудового колективу ЗДІА присутні вшанували пам'ять Першого ректора хвилиною мовчання та делегували представників вишу з квітами до місця поховання Юрія Михайловича...

То нехай же пам'ять про нього навіки залишається в серцях всіх тих, чиє життя – навчання та доля – пов'язані з академією...

*Горит зажженная свеча,
Как символ грусти и печали
Пусть он ушел. Его дела
Коллеги и студенты продолжают.
Год за десять и мимо
вся жизнь пронеслась
Мысли были, дела –
и все кануло в вечность...
Он и сам не заметил,
как нить порвалась.
Тишина. Пустота.
Бесконечность...*

Травень 2003 року

Твоєї вулиці ім'я навіки в пам'яті народу

У Запоріжжі налічується більше 1300 вулиць, провулків і проспектів. Одна частина з них названа на честь діячів культури і мистецтва, інша – на честь історичних подій. Є і вулиці, які своїми назвами зобов'язані Героям Великої Вітчизняної війни. Представляємо вашій увазі коротку біографію людей, на чию честь названі деякі вулиці Запоріжжя...

Маршал Радянського Союзу **Георгій Костянтинович Жуков**, радянський воєначальник, міністр оборони СРСР.

Чотириразовий Герой Радянського Союзу, кавалер двох орденів «Перемоги», безлічі інших радянських і іноземних орденів і медалей. В ході Великої Вітчизняної війни послідовно обіймав посади начальника Генштабу, члена Ставки Верховного головнокомандуючого, заступника Верховного головнокомандувача.

Талаліхін Віктор Васильович, заступник командира ескадрилі 177-го винищувального авіаційного полку військ ППО, молодший лейтенант. У боях ВВВ провів понад 60 бойових вильотів. Звання Героя Радянського Союзу з врученням ордена Леніна і медалі «Золота Зірка» присвоєно йому за перший в історії авіації нічний таран ворожого бомбардувальника. Загинув смертю хоробрих у нерівній сутичці з фашистськими винищувачами 27.10.1941.

Михайлов Микола Матвійович, командир 78-ї стрілецької дивізії генерал-майор.

За форсування Дніпра і взяття міста Запоріжжя дивізії було присвоєно найменування Запорізької, а командиру – генеральське звання.

16 квітня 1945 року під час рекогносцировки «віліс» М.М. Михайлова раптово потрапив під кулеметний вогонь ворога. Генерал був поранений в обидві ноги, але зумів відповісти убик від шосе і з автомата вів вогонь по ворогу, поки не втратив свідомість від втрати крові. Тільки ввечері його вдалося винести з поля бою. У медсанбаті лікарям довелося ампутувати генералу ліву ногу. Мужньо перенісши всі випробування, Михайлов повернувся в стрій.

Курузов Микола Гордійович на війні з 1942 року. У 1943 році у складі групи саперів брав участь у знешкодженні зарядів, закладених в греблю в м. Запоріжжя. Наприкінці 1943 року залучений до роботи у військовій розвідці. В якості командира розвідувальної групи кілька разів виконував розвідувальні і диверсійні завдання в глибокому тилу противника.

Іван Євгенович Гудименко до Великої Вітчизняної війни працював заступником начальника ЖКВ заводу «Дніпропесосталь». На другий день після початку ВВВ міськвійськомат направив його у війська НКВС, які охороняли Дніпрогес та інші особливо важливі промислові об'єкти міста. Фронт стрімко наближався до Запоріжжя. Ст. політрук І. Гудименко 18 серпня 1941 року, двічі поранений, поліг смертю хоробрих і був похований на о. Хортиця. Після закінчення війни його тіло було перенесено на братську могилу, що на правому березі Дніпра.

Сергій Гаврилович Тюленін, Герой Радянського Союзу, член штабу організації «Молода гвардія». З початку німецької окупації Краснодона (вересень 1942) Тюленін – член штабу і начальник бойової групи створеної патріотичної організації, яка за його пропозицією отримала назву «Молода гвардія». Брав участь у підпалі біржі праці (2 тисячі молодих красодонців були позбавлені від утону до Німеччини). 27 січня 1943 Сергій Тюленін був заарештований окупантами і після жорстоких тортур розстріляний. Похований у братській могилі героїв на центральній площі Краснодона, де споруджено меморіальний комплекс «Молода гвардія».

Галерея ветеранської слави...

допустити.

Полкову трубу заменили на автомат...

– Юрий Павлович, обращались ли вы к аллегориям и символам в других памятниках?

– Да, обращались. Например, в памятнике «Победа», который проектировался для Токмака, солдат должен был «протрубить» окончание войны.

Был использован символ победы — труба полкового оркестра. Но солдат не протрубил победу! Для воплощения идеи скульптора Бориса Рапопорта мы объединились и быстро утвердили проект на художественном и градостроительном советах Запорожья. Но республиканский совет в Киеве посчитал, что полковые оркестры играли только в гражданскую войну.

– И вы легко отказались от оригинальной идеи?

– Не совсем легко, а скульптор даже с большой болью. Все дело в том, что в Киев пришлось ездить три раза — мы надеялись на разный состав совета. Но, увы и ах! Председатель не менялся, как и решение совета. На третий раз — для того, чтобы утвердить хоть что-то — на модели скульптор оторвал победную трубу и дал в руку солдата автомат. Проект утвердили!

– Так почему же не построили па-мятник?

– Скульптор нашел отличную «натуру» — гигантского армейского атлета и вылепил в глине непохожего солдата с автоматом. Но однажды, когда я пришел в мастерскую, увидел вместо солдата развороченную глину и каркас. Ностальгия по победной трубе победила традиционный автомат.

Інтерв'ю професора Юрія Павловича Єгорова газеті «Індустріальне Запоріжжя» від 16 квітня 2013 року...

70 років тому на території Запорізького регіону велися жорстокі бої по звільненню нашої землі від фашистських загарбників.

На згадку про цей час у містах, селах і селищах встановлені пам'ятні знаки, над створенням яких працювали як окремі автори, так і авторські колективи, синтезуючи архітектуру і скульптуру в єдиний художній образ... Автор багатьох відомих пам'ятників і монументів, доктор філософії в архітектурі Юрій Павлович Єгоров розповів газеті «Індустріалці» про один з аспектів такої творчої роботи — військовій тематиці.

Белые и черные символы прошедшей войны...

– Юрий Павлович, в большинстве па-мятников символ минувшей войны — фигура солдата в каске и с автоматом в руке. А в памятнике на окраине Орехова символом воинов стал журавль, улетающий в Вечность. Как был воспринят этот символ при утверждении проекта?

– Сразу скажу, что этот памятник, установленный в селе Преображенка, был создан в тесном творческом союзе со скульптором Борисом Рапопортом. Что касается символа, то белый журавль всегда был светлым образом. К тому же быстро утвердить наш проект памятника помогла очень известная в то время песня на слова Расула Гамзатова «Журавли».

– В вашем памятнике белый журавль не просто пролетает над Преображенкой, а именно улетаёт... Как удалось достичь такого ощущения?

– В этом заслуга скульптора Бориса Рапопорта. Он придал журавлю трагический поворот шеи и излом крыльев.

Чому в Токмаку гранітний солдат не протрубить перемогу?

використання алегорій та символів у

Это, между прочим, оказалось гораздо сложнее, чем «лепить» натуру — фигуру солдата в касках, необходимо было просмотреть десятки книг и посетить несколько зоопарков.

– Юрий Павлович, но, насколько я знаю, был эскиз с другим символом — черной птицей.

– Прежде чем вынести наш проект на утверждение в художественный и градостроительный советы, мы совместно с Борисом Рапопортом проработали «черновые» рабочие варианты. В одном из них мы штыками Советской армии «пригвоздили» к наковальне черную птицу. Получилась очень выразительная и динамичная композиция.

Но почти сразу от такого варианта мы отказались, потому что черная птица вызвала жалость и даже сочувствие. Более того, не дай Бог, если бы построили памятник, то цветы возлагались бы к подножию «черной» птицы. Представьте себе, где бы были сейчас авторы такого памятника?! А этого мы не должны были